

gens 1ste Behandling paa min Foranledning om Amtstuernes fremtidige Forhold, idet han oplyste, at han i Løbet af Sommeren vilde tage en Omordning af disse Forhold under Overvejelse. Der bliver altsaa nu i Løbet af Sommeren Lejlighed til, haaber jeg, ogsaa at revidere Lønningsforholdene for Amtstuefuldmægtigene, og som Mindretallet har gjort opmærksom paa i sin Betænkning, er der saa meget mere Grund dertil, som disse Amtstuefuldmægtige ere stillede noget anderledes end de fleste andre, der arbejde for Staten. F. Eks. i Postetaten og andre Etater finder der jo et temmelig livligt Avancement Sted, medens disse Amtstuefuldmægtige ikke have nogen synderlig Udsigt til Avancement, men i Reglen maa blive al deres Tid i disse underordnede Stillinger og til en Løn, der aldeles ikke svarer til deres Kvalifikationer eller til de Krav, som man i Nutiden stiller til en nogenlunde ordentlig Indtægt. Jeg skal med disse Ord henstille til den ærede Finansminister, der selvfølgelig vil have sin velvillige Opmærksomhed henvendt paa Flertallets Henstillinger, at han ogsaa vil behandle vore Henstillinger med den samme velvillige Opmærksomhed.

Finansministeren (Vilhelm Lassen):

Jeg takker det ærede Udvalg for den Tilslutning, det har givet Forslaget. Dermed er det ogsaa fastslaet, at der nu er Enighed om, at man vil bort fra den Trafik, der hidtil har været gængs, at Amtstuefuldmægtigene have drevet en Forretning med at sælge Skattebøger. Ved første Behandling var der nogen Disput om, hvorvidt den Erstatning, der maatte gives Amtstuefuldmægtigene for den Indtægt, de hidtil have haft, var fastsat paa rette Maade, men det glæder mig, at Udvalget har været enig med Forslaget paa dette Punkt, saa at vi her komme til en Ting, der virkelig er et Fremskridt.

Der findes i Betænkningen en Henstilling dels fra Flertallet, dels fra Mindretallet. Flertallet henstiller, at Amtstuefuldmægtigenes Lønforhold forbedres og sikres, og den ærede Ordfører henviste i sin Omtale af denne Sag til et Forslag, der tidligere var stillet af daværende Finansminister Scharling. Ved denne Henvisning fik jeg det Indtryk bestyrket, som jeg i Forvejen havde ved Gennemlæsningen af Betænkningen, at det fra Flertallets og altsaa ogsaa fra Mindretallets Side ønskes, at der skal gives Amtstuefuldmægtigene Statsansættelse med fast Løn, Alderstilling og Pensionsret. Hvis der virkelig fra Sta-

tens Side effektivt skal sørges for, at disse Fuldmægtige lønnes paa en god Maade, er der vist heller ingen anden Vej at gaa end at gøre dette Skridt helt ud, og det har man ogsaa gjort for Postetatens Vedkommende. Tanken er mig ingenlunde fremmed. Amtstuefuldmægtigene have henvendt sig til mig i Sommer med Anmodning i saa Henseende, men jeg har ikke stillet noget Forslag endnu, fordi jeg altid er betænkelig ved at forøge Statens Udgifter, og der er ingen Tvivl om, at dette vil forøge Statens Udgifter. Man kan tale, saa meget man vil, om, at dette kan spares eller hint kan spares, men i Virkeligheden vil dette medføre en ikke ringe Forøgelse af Udgifterne. Imidlertid, efter den Henstilling, der er gjort fra Flertallets og fra Mindretallets Side, skal jeg gerne tage dette under Overvejelse og tage Spørgsmaalet op, og der er saa meget mere Anledning til at gøre det, som jeg i det hele taget vil have Amtstueforholdene undersøgte i Løbet af Sommeren; saa kan det være rimeligt, at dette kommer med.

Mindretallet har gjort en Henstilling, der navnlig angaar Kontoristerne, og som gaar ud paa, at vi fra Finansministeriets Side skulle drage Omsorg for, at de Kontorister, der anvendes paa Amtstuerne, ogsaa lønnes forsvarligt. Da der jo neppe her vil kunne være Tale eller Tanke om Statsansættelse, er dette en ulige vanskeligere Opgave. Saa længe Forholdet er det, at Amtsforvalterne privat antage og afskedige vedkommende Funktionærer og privat blive enige med dem om deres Løn, saa længe er det meget vanskeligt eller næsten umuligt for Finansministeriet at føre et effektivt Tilsyn med, at Lønnen virkelig staar i Forhold til det Arbejde, der ydes. Det er selvfølgelig mit Ønske, at disse Folk ikke skambydes, og den Forhandling, der er ført her i Dag og maaske ogsaa ved tidligere Lejligheder, kan maaske bidrage til hos vedkommende Embedsmænd at fæstne et Indtryk af, at der er et almindeligt Ønske i saa Henseende. Det er mit Haab, at det vil ske, men paatage mig noget Ansvar i saa Henseende, saa længe Forholdet er det, at det er ganske private Funktionærer, som vedkommende Embedsmænd antage og afskedige og lønne efter privat Aftale, det kan jeg ikke.

Ordføreren (S. Sørensen): Mindretallet og Flertallet skilles jo kun paa et Punkt. Vi ere for saa vidt enige nok om Førstefuldmægtigene, og vi ere ogsaa enige om dem, der have over 600 Kr., det er